

Φθιώτιδος Συμεών: «Δικαιώματα για όλους και όχι προνομίες για κάποιες ελίτ»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στην Αγιοτόκο, Μαρτυρική και Ιστορική πόλη της Υπάτης, στην Ιερά Κολυμβήθρα του Χριστιανισμού στην Φθιώτιδα, στην Ιερά αιματοβαμμένη Καθέδρα της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Μητροπόλεως Νέων Πατρών, στον τόπο Μαρτυρίου του Αγίου Αποστόλου Ηρωδίωνος, Φωτιστού της τοπικής Εκκλησίας της Φθιώτιδος και πλείστων ακόμη Αγίων, ιερούργησε, την Κυριακή των Αγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων των εν Νικαία Α' Οικουμενικής Συνόδου, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#).

Τον κ. Συμεών στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, η οποία τελέσθηκε στο Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου και η οποία μεταδόθηκε

απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου πλαισίωσαν Αγαθωνίτες Πατέρες.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Βρισκόμαστε σήμερα ανάμεσα σε δύο πολύ μεγάλες Εορτές της Εκκλησίας μας, την Εορτή της Αναλήψεως, την οποία εορτάσαμε και εορτάζουμε μέχρι την Απόδοση της και στην Εορτή της Πεντηκοστής, την οποία προσμένουμε κι η οποία είναι η γενέθλιος ημέρα της Εκκλησίας, είναι η μέρα που η Εκκλησία ζει τον τρόπο της ζωής της και ο τρόπος της ζωής της είναι δημοκρατικός, είναι το Συνοδικό Πολίτευμα όχι η αρχή του ενός, όχι μία μοναρχία ενός αλάθητου Πάπα πάνω στη γη, αλλά Σύνοδος, Σύνοδος πατέρων, Συνοδός λαού, Σύνοδος Εκκλησίας κι Εκκλησία σημαίνει «εκ καλώ», καλούμε να βγω έξω από τον εαυτό μου, για να συναντήσω τον άλλον, καλούμαι να βγω έξω από τον εαυτό μου, για να αγωνιστώ για τον άλλον, για να μη ζω για τον εαυτό μου αλλά να ζω για την κοινότητα, να ζω για τους κοινούς αγώνες και τα κοινά θέματα, για την κοινή πίστη, για την κοινή ζωή και ακριβώς ανάμεσα σε αυτές τις δύο εορτές φέρνει η Εκκλησία μας σήμερα και τιμά 318 Πατέρες, τους Πατέρες οι οποίοι συνεκρότησαν την Α' Οικουμενική Σύνοδο, η οποία συνήλθε το 325 μ.Χ. στη Νίκαια της Βιθυνίας.

Το 313 μ.Χ. υπογράφεται το Διάταγμα των Μεδιολάνων, ανοίγει ένας νέος κόσμος

μετά από τρεις αιώνες μαρτυρίων και διωγμών, από μία μοναχική απολυταρχική ρωμαϊκή εξουσία, η οποία στο πρόσωπο των Μαρτύρων της Εκκλησίας μας βλέπει επικίνδυνους επαναστάτες γι' αυτό και τους βυθίζει στο αίμα του Μαρτυρίου, μιλούν για δικαιοσύνη, μιλούν για ισότητα, έρχονται ξαφνικά σε μία δουλοκτητική κοινωνία και μιλούν για ελευθερία ότι «ουκ ένι δούλος και ελεύθερος, ούτε ιουδαίους και έλλην, ούτε άρσεν και θήλυ».

Δεν είναι καινούργια πράγματα τα **ανθρώπινα δικαιώματα**, δεν ξύπνησε ξαφνικά η ανθρωπότητα πριν από λίγο καιρό και χειραφετήθηκε απότομα, ξαφνικά, έχουν πολλούς αιώνες πίσω αγώνων, πολύ αίμα έχει χυθεί και ίσως και πολύς ιδρώτας θα απαιτηθεί και μακάρι να μην απαιτηθεί άλλο αίμα, προκειμένου να κατοχυρωθούν τα δικαιώματα των ανθρώπων και να είναι πραγματικά δικαιώματα και όχι προνομίες κάποιας ελίτ αυτού του κόσμου.

Μετά το 313 που ανοίγει ο δρόμος στην **θρησκευτική ελευθερία**, η Εκκλησία περνάει μία δοκιμασία, μία δοκιμασία και έναν πειρασμό, ο οποίος είναι μόνιμος πειρασμός στη ζωή της Εκκλησίας. Ο πειρασμός της εξουσίας. Ο πειρασμός να ταυτιστεί με την εξουσία, να γίνει εργαλείο της εξουσίας, να γίνει δεκανίκι της εξουσίας, να γίνει ένα όμορφο πνευματικό περικάλυμμα, ένα προπέτασμα ιδεολογικό κι έτσι εκκοσμικεύεται η Εκκλησία και βυθίζεται στην αίρεση. Αυτό εξέφραζε ο Αρειανισμός, η αίρεση του Αρείου.

Μία Εκκλησία αποκομμένη από την πνευματικότητα της, γι' αυτό ήρθε και κήρυξε

ο **Άρειος** ότι ο Χριστός ήταν μόνο τέλειος Θεός και όχι τέλειος άνθρωπος, άρα ένας τέλειος Θεός, μόνο τέλειος Θεός ισοπεδώνει έναν ανύπαρκτο άνθρωπο, ισοπεδώνει τον ανύπαρκτο ανθρωπισμό, κάνει ανύπαρκτο τον ανθρωπισμό, ενώ η διδασκαλία της Εκκλησίας μας δογματίζει ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός στο πρόσωπο Του ένωσε την θεία με την ανθρώπινη φύση, για να καταξιωθεί ακριβώς ο άνθρωπος, για να αναδειχθεί μέσα από τη διδασκαλία και τη διδαχή της Εκκλησίας μας ότι ο άνθρωπος έχει αξία, ότι ο άνθρωπος είναι κατά Χάριν Θεός, ότι ο άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού που σημαίνει ότι αξίζει σεβασμού, αξίζει τιμής, αξίζει δόξας, ότι ο άνθρωπος δεν είναι ένα άθυρμα οποιοδήποτε ολοκληρωτισμού, ότι ο άνθρωπος δεν είναι αυτό το οποίο έζησαν οι πρόγονοί μας εδώ στην Υπάτη, θύμα θηριωδίας, συμφερόντων ναζιστικών, φασιστικών, αντιδημοκρατικών, αντιλαϊκών ότι ο άνθρωπος έχει οντότητα, έχει προσωπικότητα, είναι τιμημένος από το Θεό να γίνει ένα μαζί Του κι αυτό ακριβώς θεολόγησαν οι Πατέρες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου ανάμεσα στους οποίους ο Μέγας Αθανάσιος, ο Άγιος Νικόλαος, ο Άγιος Σπυρίδων, ο Άγιος Αχίλλειος, σπουδαίοι Πατέρες της Εκκλησίας μας.

Γι' αυτό ακριβώς τους φέρνει σήμερα η Εκκλησία μπροστά μας, αφενός μεν για να μας συνδέσει με την εορτή της Αναλήψεως και να μας πει, ότι αυτός ο οποίος ανελήφθη στους ουρανούς είναι ο τέλειος Θεός και τέλειος Άνθρωπος, που σημαίνει ότι για τον ουρανό προορίζεται κι η ανθρώπινη φύση και όχι να γίνει ένα εργαλείο των ισχυρών, όχι ένα θύμα των αδίστακτων θυτών αυτού του κόσμου, αλλά ο άνθρωπος είναι πρόσωπο ουράνιο, είναι ουράνιος άνθρωπος και επίγειος άγγελος και συγχρόνως εν όψει της Εορτής της Πεντηκοστής έρχεται να μας προϊδεάσει και να μας φανερώσει την εικόνα της Πεντηκοστής.

Αν έχετε παρατηρήσει την Βυζαντινή εικονογραφία θα δείτε ότι στέκονται οι Μαθητές, οι Απόστολοι, ο ένας δίπλα στον άλλον κάνοντας έναν ανοιχτό κύκλο, ο οποίος όμως δεν κλείνει γιατί η Εκκλησία είναι άνοιγμα, η αληθινή κοινωνία είναι άνοιγμα, η πραγματική δημοκρατία είναι ένα άνοιγμα, δεν είναι ένας κλειστός κύκλος στον οποίο δεν μπορεί να προσεγγίσει και να προσπελάσει κανείς λες και είναι η σύνοδος των 7 ή των 20 ισχυρών αυτού του κόσμου, αλλά η πραγματική κοινωνία είναι η ανοιχτή κοινωνία, η κοινωνία των προσώπων, η κοινωνία η οποία προσλαμβάνει όπως προσέλαβε ο Χριστός μας την ανθρώπινη φύση προσλαμβάνει την ανθρώπινη ταλαιπωρία, προσλαμβάνει την ανθρώπινη αδικία, προσλαμβάνει τα ανθρώπινα αιτήματα, προσλαμβάνει τα ανθρώπινα όνειρα, προσλαμβάνει τα οράματα, προσλαμβάνει τις απαιτήσεις και τις αξιώσεις των λαών για ισότητα, για ισονομία, για ελευθερία, για δημοκρατία, για κοινωνική πρόοδο και συνοχή. Για όλα αυτά εκάησαν, μαρτύρησαν, βασανίστηκαν οι πρόγονοί μας 80 χρόνια πριν και για όλα αυτά από την άλλη πλευρά αγωνίστηκαν αυτοί οι μπουρλοτιέρηδες που

ανατίναξαν γέφυρες, που έστησαν ενέδρες, που στάθηκαν ανάχωμα και είπαν Όχι στο φασισμό, Όχι στο ναζισμό, **Όχι στη θυριωδία, Όχι στη βία, Όχι στον ολοκληρωτισμό, Όχι στα συμφέροντα, Όχι στην αδικία, Όχι στην ιδιοτέλεια.**

Αυτό καλούμεθα να το εορτάζουμε και να το ζούμε και η Εκκλησία μας με τη δική της σοφία, με το δικό της τρόπο μας δείχνει ακριβώς το δρόμο και μας δίνει έναυσμα, μας δίνει υλικό, μας δίνει την ευκαιρία να προβληματιστούμε και να αναλογιστούμε και ιδιαίτερα σήμερα που δεν μπορούμε υποκριτικά να χύνουμε κροκοδείλια δάκρυα, γιατί οι απόγονοι αυτών οι οποίοι εβασάνισαν και έκαψαν και την Υπάτη και άλλες Μαρτυρικές πόλεις, οι απόγονοι όχι μόνο οι βιολογικοί αλλά δυστυχώς κυρίως ιδεολογικοί και πνευματικοί απόγονοι έρχονται και πάλι στο προσκήνιο της ιστορίας, έρχονται και πάλι να διαφεντέψουν τις τύχες των λαών και τον πολιτισμό και είναι η τελευταία ευκαιρία, ο τελευταίος συναγερμός να ξυπνήσουμε και όχι μετά να μυχλοκλαίμε και να κλαίμε τη μοίρα μας σαν κακομοίρηδες. Είναι ευκαιρία να ξυπνήσουμε.

Χτυπάει συναγερμός και προσωπικά ως Επίσκοπος και Ιέραρχης της Εκκλησίας και Μητροπολίτης μιας Μαρτυρικής περιοχής, γιατί **πάνω από όλα είμαι ο Μητροπολίτης της Υπάτης και των Νέων Πατρών.** Από δω ξεκίνησε ο χριστιανισμός στη Φθιώτιδα, διάδοχος του Αγίου Αποστόλου Ηρωδίωνος και του Αγίου Ιερομάρτυρος Γρηγορίου Νέων Πατρών, εκήρυξα πρόσφατα και πάλι και πολλάκις ότι τα άκρα έρχονται και καταπλακώνουν. Συνέλθετε! **Ξυπνήστε! Αφήστε τους δικαιωματισμούς, τις ατζέντες πολυτελείας και πιάστε τον αγώνα το πραγματικό, τον ουσιαστικό για την πραγματική δικαιοσύνη, την πραγματική ισότητα, την πραγματική ελευθερία και όχι για τα μάτια του κόσμου».**

Μνημόσυνο για τα θύματα του Ολοκαυτώματος της Μαρτυρικής Πόλεως της Υπάτης

Προ της απολύσεως ο κ. Συμεών ετέλεσε **Αρχιερατικό Μνημόσυνο για τα θύματα του Ολοκαυτώματος της Μαρτυρικής Πόλεως της Υπάτης** από τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής και ακολούθως Αρχιερατική Επιμνημόσυνη Δέηση στο Μνημείο του Ολοκαυτώματος, όπου και πραγματοποιήθηκε κατάθεση στεφάνων από τους επισήμους.

Ο κ. Συμεών στον χαιρετισμό του για την επέτειο του Ολοκαυτώματος της Υπάτης ανέφερε:

«80 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από αυτήν την Μαρτυρική, μαύρη επέτειο, αλλά οι λαοί που έχουνε ευαισθησία δημοκρατική τιμούν και τις μαύρες επετείους, γιατί τα μνημόσυνα των Ελλήνων και των αγωνιστών είναι πάντοτε εναρκτήρια λακτίσματα για νέους αγώνες και για μια πραγματικά υπερήφανη, πατριωτική συνείδηση και ταυτότητα. Ακούσαμε πολλά τον τελευταίο καιρό λόγω της επικαιρότητας για τη «μαμά» Ευρώπη και για το πόσο ευεργετημένοι είμαστε από την Ευρώπη.

Αν η Ευρώπη θέλει πραγματικά και πιστεύει στο όραμά της, οι αποζημιώσεις τις οποίες οφείλει για τις Μαρτυρικές πόλεις, για τα θύματα, για τους νεκρούς δεν θα είναι ανταπόδοση, γιατί το αίμα δεν (ανα)πληρώνεται, θα είναι το ελάχιστο φιλότιμο, που θα αποδείξει αν πραγματικά η λέξη «ευρωπαϊκή οικογένεια» ισχύει ή όχι. Θα είναι το ελάχιστο φιλότιμο οι λεγόμενες «πολεμικές και γερμανικές αποζημιώσεις και επανορθώσεις» κατά την ταπεινή άποψη, όχι απλώς ενός Ιεράρχη, αλλά ενός Έλληνα, ενός Πατριώτη.

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Πανουργιάς Παπαϊωάννου με σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο, ο Δήμαρχος Καστοριάς κ. Ιωάννης Κορεντσίδης, ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Κωνσταντίνος Αποστολόπουλος, ο τ. Δήμαρχος Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος, ο Φρούραρχος Λαμίας -Διοικητής ΚΕΥΠ Ταξίαρχος Αναστάσιος Μαυρομάτης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Βασίλειος Γόνης, εκπρόσωποι Πυροσβεστικής και άλλων σωμάτων Ασφαλείας, η Πρόεδρος του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Υπαταίων «Οι Αινιάνες» κ. Μαρία Λαϊνά, καθώς και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου